

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Spp/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 3021200382
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:3021200382.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne: BILLA s.r.o., IČO: 31 347 037, Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanej: Štátna veterinárna a potravinová správa, Botanická 17, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia zo 16. septembra 2021 č. 5274/2021, o návrhu žalobkyne na prikázanie tejto veci (vedenej pred Krajským súdom v Trenčíne pod sp. zn. 13S/133/2021) Krajskému súdu v Bratislave takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky návrhu žalobkyne nevyhovuje.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa podala Krajskému súdu v Trenčíne správnu žalobu, ktorou sa domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej uvedeného v záhlaví v spojení s rozhodnutím regionálnej veterinárnej a potravinovej správy. Týmito rozhodnutiami bola žalobkyni uložená pokuta 6.000 € za nedostatky, ktoré sa zistili 4. júna 2021 pri kontrole v jej prevádzkarni v Púchove.

2. Žalobkyňa už v správnej žalobe navrhla, aby bola táto vec prikázaná Krajskému súdu v Bratislave, na ktorom v súčasnosti prebiehajú viaceré konania, ktoré sa týkajú podobných prípadov. Zdôraznila, že z podobných dôvodov už Najvyšší súd Slovenskej republiky jej návrhom na prikázanie vyhovel. Žalovaná poprela, že by boli dané dôvody na prikázanie veci, a odkázala na rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorý podobným návrhom žalobkyne nevyhovel.

3. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prejednal tento návrh ako súd príslušný na rozhodnutie o prikázaní podľa § 85 ods. 4 SSP.

4. Podľa § 85 ods. 3 SSP možno vec inému správne súdu prikázať aj z dôvodu vhodnosti. Najvyšší súd už v minulosti posudzoval podobné návrhy žalobkyne na prikázanie veci a rozhodoval o nich rozdielne. Napríklad uzneseniami sp. zn. 10 Nds 11/2017, 10 Nds 4/2018, 5 Nds 1/2019 alebo 9 Nds 3/2021 podobným návrhom žalobkyne vyhovel, naopak, uzneseniami sp. zn. 8 Nds 1/2020, 2 Nds

1/2020 alebo 10 Nds 2/2020 podobným návrhom nevyhovel. Nemožno tak hovoriť o existencii ustálenej súdnej praxe, z ktorej by najvyšší správny súd mohol vychádzať.

5. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi; príslušnosť súdu ustanoví zákon. V nadväznosti na to § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch ustanovuje, že zákonný sudca je sudca, ktorý predovšetkým vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde. Správny súdny poriadok upravuje príslušnosť správnych súdov v § 9 až 17. Prikázanie veci podľa § 85 SSP je tak zásahom do zákonom určenej príslušnosti súdov a tým aj do práva všetkých účastníkov na zákonného sudcu. V prípadoch § 85 ods. 1 a 2 SSP (tzv. delegácia nutná) je účelom prikázania veci, aby bolo zabezpečené právo účastníkov na súdnu ochranu, keďže ide o prípady, kedy zákonne príslušný súd nemôže konať a zachovanie jeho príslušnosti by viedlo k odmietnutiu spravodlivosti. V prípade prikázania podľa § 85 ods. 3 SSP (delegácia vhodná) však nemožno celkom jasne ustáliť takýto prevažujúci záujem na tom, aby o veci rozhodoval iný súd než ten, ktorý je podľa zákona príslušný.

6. Keďže prikázanie veci je zásahom do zákonom určenej príslušnosti súdu, musia byť dôvody vhodnosti uvedené v § 85 ods. 3 SSP aspoň približne rovnako závažné ako dôvody prikázania podľa § 85 ods. 1 a 2 SSP. Dôvody tohto prikázania musia byť mimoriadne závažné a celkom presvedčivé (porov. podrobný prehľad názorov doktríny a judikatúry v ods. 14 a 18 už cit. uznesenia sp. zn. 8 Nds 1/2020 a ďalších cit. uznesení).

7. V prerokúvanej veci nie sú dané žiadne takéto osobitné dôvody. Založenie miestnej príslušnosti sídlom orgánu verejnej správy, ktorý rozhodoval v prvom stupni, je dôsledkom samotného rozhodnutia zákonodarca v § 13 ods. 1 SSP. Správny súdny poriadok bol schválený v roku 2015, teda v čase, keď v Slovenskej republike pôsobilo množstvo subjektov, ktoré mali jedno sídlo (jednu centrálu) a množstvo prevádzkarní po celom jej území. Rovnako tu v danom čase existovalo mnoho odvetví verejnej správy, v ktorých v prvom stupni pôsobili orgány verejnej správy s vymedzenou územnou pôsobnosťou, ale v druhom stupni už pôsobil orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky (okrem žalovanej napríklad aj úrady verejného zdravotníctva podľa zákona č. 355/2007 Z. z. alebo Slovenská obchodná inšpekcia podľa zákona č. 128/2002 Z. z.). Často pritom išlo práve o orgány, ktoré vykonávali intenzívnu kontrolnú činnosť v rôznych prevádzkarniach. Napriek tomu zákonodarca ani pre tento prípad neustanovil žiadnu výnimku z miestnej príslušnosti. Inak povedané, zákonodarca si bol vedomý, že môže bežne vznikajúť situácia podobná tej, v ktorej sa nachádza žalobkyňa, teda že sídlo jej centrály a sídlo druhostupňového orgánu budú na tom istom mieste (v Bratislave). Napriek tomu sa však vedome rozhodol založiť miestnu príslušnosť správneho súdu sídlom prvostupňového správneho orgánu.

8. Samotná okolnosť, že sídlo žalobkyne a sídlo žalovaného (druhostupňového) orgánu verejnej správy sú na jednom mieste, tak nemôže byť takou výnimočnou okolnosťou, ktorá by mala odôvodniť výnimku zo zákonom založenej miestnej príslušnosti súdu. Rovnako takým dôvodom nemôže byť okolnosť, že žalobkyňa a žalovaná sú účastníkmi podobných konaní. Tieto konania sú totiž podobné len v tom zmysle, že sa v nich aplikujú podobné právne predpisy. V skutočnosti však tieto konania nemajú žiadne spoločné skutkové okolnosti, keďže v každom z nich ide o sankciu za správny delikt, ktorého sa žalobkyňa mala dopustiť celkom iným konaním v celom inom čase a na celkom inom mieste. Okrem toho správny súdy po celej Slovenskej republike prejednávajú aj správne žaloby iných subjektov, ktoré kontrolovali orgány žalovanej, a v týchto konaniach rovnako ako v tu prerokúvanej veci aplikujú tie isté právne predpisy.

9. Zo všetkých uvedených dôvodov tak najvyšší správny súd v prerokúvanej veci nezistil dôvody, kvôli ktorým by bolo vhodnejšie, aby prerokúvanú vec prejednal Krajský súd v Bratislave. Preto návrhu žalobkyne nevyhovel.

10. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok